

UNDERMINERING AF RETSSYSTEMET

Psykiatrien forvansker lovgivningen

Rapport med anbefalinger vedrørende
psykiatriens og psykologiens indflydelse
på retsvæsen og kriminalforsorg

Udgivet af Medborgernes
Menneskerettighedskommission
Stiftet i 1969

VIGTIG BEMÆRKNING til læseren

I nden for psykiatrien har man for vane at foregive, at man er de eneste, der kan bedømme, hvem der er psykisk velfungerende, og hvad der må betegnes som "sygdomme" i sindet. Virkeligheden viser noget andet:

1. PSYKIATRISKE "FORSTYRRELSER" ER IKKE EGENTLIGE SYGDOMME: I lægevidenskaben er der strenge kriterier for, hvornår en tilstand kan kaldes for en sygdom. Det er nødvendigt at have et forudsigt antal symptomer og årsagen til symptomerne eller hvor denne ikke kendes en vis forståelse af fysiologien (funktionen). Kuldegysninger og feber er symptomer. Malaria og tyfus er sygdomme. Forekomsten af sygdomme kan fastslås ved observerbare kendetegn og gennem fysiske undersøgelser. På trods af det, findes der ingen lægevidenskabelige beviser for en eneste psykisk "sygdom".

2. PSYKIATRE BESKÆFTIGER SIG UDELUKKENDE MED PSYKISKE "FORSTYRRELSER" IKKE FASTSLÅEDE SYGDOMME. Medens den etablerede somatiske lægevidenskab koncentrerer sig om behandlingen af legemlige sygdomme, så beskæftiger psykiatrien sig udelukkende med "forstyrrelser". Da årsagen eller fysiologien ikke kendes, er et antal symptomer, der ses ved mange forskellige patienter, blevet kaldt en forstyrrelse eller syndrom. I psykiatrien gælder det, at "alle dens diagnoser blot er syndromer (eller forstyrrelser), det er en samling af symptomer, som det antages har en sammenhæng, det er ikke sygdomme," siger Joseph Glenmullen fra Harvards lægeskole. Professor emeritus, dr. Thomas Szasz gjorde opmærksom på: "Der findes ingen blodprøve eller andre biologiske tests, der kan konstatere tilstedeværelsen eller fraværet af en sindssygdom, sådan som det gælder for de fleste kropslige sygdomme."

3. PSYKIATRIEN HAR ALDRIG FASTSLÅET ÅRSAGEN TIL EN ENESTE SINDSLIDELSE. De førende psykiatriske organisationer som Verdens Psykiatreforening og det amerikanske Nationale Institut for Mental Sundhed erkender, at psykiatere ikke kender årsagerne eller helbredelsesmetoderne for

nogen sindslidelse. De ved heller ikke, hvad deres "behandlinger" specielt gør for patienten. De bygger udelukkende på teorier og meninger, som meget ofte er i modstrid, når det drejer sig om diagnoser og metoder, og de mangler det videnskabelige grundlag for disse. Som den forhenværende præsident for Verdens Psykiatreforening erklærede: Den tid hvor psykiatere mente, at de kunne helbrede de psykisk syge, er ovre. I fremtiden skal psykisk syge lære at leve med deres sygdom.

4. MAN OPERERER UD FRA EN TEORI OM, AT PSYKISKE FORSTYRRELSER STAMMER FRA EN "KEMISK UBALANCE" I HJERNEN, MEN DET ER IKKE ANDET END EN MENING, DER IKKE ER BEVIST. DET ER IKKE ET FAKTUM. En udbredt psykiatrisk teori (som ligger til grund for brugen af psykofarmaka) er, at psykiske forstyrrelser er resultatet af en kemisk ubalance i hjernen. Som ved andre teorier, findes der ingen biologiske eller andre beviser, der godtgør dette. Som et eksempel på en af mange lægelige og biokemiske eksperter sagde Elliot Valenstein, ph.d., forfatteren til bogen 'Det er Hjernens Skyld': "Der findes ingen undersøgelser, som kan fastslå den kemiske status i en levende persons hjerne."

5. HJERNEN ER IKKE DEN VIRKELIGE ÅRSAG TIL VORES LIVSPROBLEMER. Mennesker kan få problemer og bliver nogen gange rystet eller har livskriser. Nogle gange kan disse føre til psykiske problemer – endda meget alvorlige. Men at fremstille disse vanskeligheder, som om de var forårsaget af uhelbredelige "hjernesygdomme", der kun kan lindres med farlige piller, er uredeligt, skadeligt og ofte dødeligt. Den slags medicin er ofte mere potent end narkotika og kan drive brugeren ud i vold eller selvmord. Den skjuler den virkelige årsag til livets problemer og gør et menneske endnu svagere. Man fratages på den måde muligheden for helbredelse og et håb for fremtiden.

UNDERMINERING AF RETSSYSTEMET

Psykiatrien forvansker lovgivningen

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning: Underminering
af retssystemet2

Kapitel et: Retssikkerhedens
sammenbrud5

Kapitel to:
Videnskab eller svindel?11

Kapitel tre:
Mislykket resocialisering15

Kapitel fire: Forbrydelser
blandt "eksperterne"19

Kapitel fem: Genindførelse
af retssikkerheden23

Anbefalinger24

Medborgernes
Menneskerettighedskommissions
Internationale afdeling26

INDLEDNING

Underminering af retssystemet

Denne rapport er en detaljeret undersøgelse af det voldsomme angreb på retssystemet, som har fundet sted over de sidste seks årtier – et angreb der ikke kun er kommet fra de kriminelle. Der er en skjult indflydelse på vore domstole, og skønt den højlydt hævder sin ekspertise og ønsket om at hjælpe, så har den forrådt vores allerdybest forankrede værdier og givet os flere indsatte i fængslerne og voksende offentlige udgifter. Denne indflydelse er psykiatri og psykologi.

Thomas Szasz, tidligere professor i psykiatri på det statslige universitet Syracuse i New York, udtaler, at i dag "er det fænomener, at psykiatere undersøger en person for at afgøre om vedkommende er ansvarlig eller ej blevet en almindelig foreteelse i vores sociale landskab ..." ¹ Han siger samtidigt, at psykiatri er "den mest ødelæggende enkeltstående magtfaktor, som har påvirket ... samfundet inden for de seneste 60 år".

Chokerende? Det er der ingen tvivl om. Men samtidig meget velunderbygget og baseret på lang erfaring. Dr. Szasz er en internationalt anerkendt forfatter af over 30 bøger. Han har både den nødvendige erfaring og position til at kunne konkludere, at den psykiatriske profession gradvist, men stødt har undermineret grundlaget for vores kulturelle og individuelle ansvar, standarder i vores samfund, i uddannelsessystemet og indenfor retsvæsenet. Det korte af det lange er, siger han, at "... psykiaterne for en stor del er ansvarlige for at skabe de problemer, som de angiveligt har forsøgt at løse."

I en årrække har man kunnet konstatere et stigende antal voldsanmeldelser. Den grove vold, der omhandler personfarlig vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter, sætter rekord år efter år. Især har der været opmærksomhed på stigningen i vold blandt unge. Antallet af strafafsonere i landets fængsler er steget støt. I USA er

udviklingen endnu mere markant. Der er antallet af fængselsindsatte tredoblet siden 1980. Kriminalitetsraten blandt amerikanske unge under 18 år er steget med mere end 147 pct. fra 1965 til 2001 og overtrædelse af narkotikalovgivningen med over 2.900 pct.² Voldskriminalitetsraten i Europa, Australien og Canada er inden for de seneste år nået op på niveau med og har endda visse steder overskredet tallene fra USA.³ Mellem 1975 og 2000 øgedes kriminaliteten med 97 pct. i Frankrig, 145 pct. i England og 410 pct. i Spanien.⁴ I Sverige er procenten for, hvor

mange der har været ofre for kriminalitet 20 pct. højere end i USA.⁵ Og en undersøgelse i syv russiske fængsler viste, at 43 pct. af de indsatte havde prøvet at injicere stoffer. Og der var over 13 pct. af dem, som var begyndt at tage stoffer, *mens de sad i fængslet.*⁶

Rehabilitering af kriminelle er en for længst glemte drøm. Vi bygger vore fængsler og vedtager endnu strengere love i

håbet om, at de vil virke afskrækkende. I mellemtiden mister ærlige mennesker tiltroen til retssystemet, efterhånden som de ser tungt kriminelle, der ikke bliver dømt, fordi der bliver anvendt bizarre og uforståelige forsvarsmetoder.

I 1940'erne bekendtgjorde fremtrædende folk indenfor psykiatrien, at deres intention var at infiltrere retssystemet og få indført en "omfortolkning af og den endelige udryddelse af begreberne rigtigt og forkert".

Det, der adskiller et oplyst demokratisk land fra totalitære stater er, at landet styres ved lov, og at der er et fungerende og retfærdigt juridisk system. Borgerne har ret til at kunne stole på, at systemet sikrer dem fred og sikkerhed.

Hvis man kigger tilbage, har psykiateren Karl Menningers triumferende erklæret, at en afgørelse i 1954 ved den Nationale Appeldomstol i Washington D.C. havde et næsten profetisk indhold og var "mere revolutionerende i sin fulde virkning" end den højesterets afgørelse, der satte

I 1940'erne bekendtgjorde fremtrædende folk indenfor psykiatrien, at deres intention var at infiltrere retssystemet og få indført en "omfortolkning af og den endelige udryddelse af begreberne rigtigt og forkert".

en stopper for raceadskillelse mellem afroamerikanere og hvide. Den dom, han refererede til, var en afgørelse som sagde, at en psykisk syg person ikke er ansvarlig under straffeloven for ulovlige handlinger.

Den dom blev startskuddet til en øjeblikkelig stigning i antallet af psykiatriske erklæringer i de amerikanske domstole, en udvikling, der hurtigt bredte sig til hele verden. Hvor stor dens samlede indflydelse på retssystemet i virkeligheden har været, har siden optaget juridiske eksperter, kriminologer og lovgivningseksperter overalt på kloden. Der er enighed om, at den "helt revolutionerende effekt" har været en massiv nedbrydning af den almindelige befolknings tillid til det juridiske systems evne til at udmåle hurtig og rimelig retfærdighed.

Menninger havde god grund til at være begejstret. Dommen faldt mindre end ti år efter, at datidens førende psykiatere – som Menninger var en af – havde besluttet at infiltrere det juridiske retssystem som en del af deres strategiske plan for at få psykiatrien spredt ud over hele verden. G. Brock Chisholm, der sammen med John Rawlings Rees var medstifter af Verdensføderationen for Psykisk Sundhed (WFMH), sagde på det tidspunkt direkte til deres ligesindede: Hvis den menneskelige race skal befries for den forkrøblende byrde af, hvad der er rigtigt og forkert må det være psykiateren, som tager det grundlæggende ansvar.⁷

Samuel Hamilton, rådgiver for den Offentlige Sundhedsservice og valgt til præsident for den Amerikanske Psykiatريفorening, sidestillede Chisholm med "en profet", der repræsenterede det "nye Jerusalem, hvor vi alle vil komme til at bo," som en reaktion på hans udtalelse.⁸

Rees var næsten uforskammet direkte, da han udtalte: "Det offentlige liv, politik og industrien burde alle være under (psykiatriens) indflydelse ... Hvis vi skal infiltrere andre personers professionelle og sociale aktiviteter, tror jeg, at vi må efterligne de totalitære og oprette en slags femte-kolonne aktivitet! ... Lad os derfor alle sammen, helt i det skjulte, blive 'femte kolonne aktivister'. Rees anså retssystemet og sundhedsvæsenet for at være de "to mest vanskelige" at "angribe".⁹

Men disse angreb lykkedes og konsekvensen er, at pga. det, slår systemet fejl i dag. Så nu er det op til de mange samvittighedsfulde, hårdtarbejdende og stadig mere modløse folk i systemet at indse, at det er sådan, det

forholder sig, så de kan skille sig af med de destruktive ubudne gæster.

Med denne rapport håber vi at kunne hjælpe dig med at forstå, hvordan det kunne ske. Vi viser, hvordan psykiatriens ideologier og aktiviteter har bidraget til, at resocialiseringen af kriminelle slår fejl, og kriminalitetsraten stiger.

Endelig giver vi nogle forslag til, hvordan disse tendenser kan vendes. Vi håber, at informationen vil hjælpe de velvillige personer med hjertet på rette sted, der ønsker at korrigere et system, som svigter den enkelte og samfundet som helhed. De anstændige, de produktive, det store flertal blandt os fortjener intet mindre.

Med venlig hilsen

Jan Eastgate
præsident for Medborgernes
Menneskerettighedskommissions
internationale afdeling

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 Psykiatriens og psykologiens indflydelse i retslokalet har nedbrudt det forhenværende helt stabile juridiske grundprincip: Evnen til at differentiere mellem rigtigt og forkert.

2 Det psykiatriske "sindssyge"-forsvarskoncept og diverse varianter heraf, som f.eks. den, der er givet i den danske straffelovs § 16, hvor det hedder "utilregnelig på grund af sindssygdom eller tilstande, der må ligestilles hermed straffes ikke" har forvoldt den største skade og har resulteret i færre domsafsigelser.

3 Psykiatriske retseksperter bliver hyppigt kritiseret for, at deres udtalelser er tilpasset deres klienters formål.

4 Psykiaterne har ikke været i stand til at helbrede sindssyge (trods milliardbevillinger betalt af skatteyderne) og følgelig burde vores domstole ikke længere opfatte dem som autoriteter på dette område.

Ved at benægte, at personlig ansvarlighed og begreberne rigtigt og forkert eksisterer, har psykiatri og psykologi perverteret det juridiske system.

KAPITEL ET

Retssikkerhedens sammenbrud

Den kendte humorist og forfatter Mark Twain sagde: "Sindssyge er helt klart på fremmarch i verden i dag, mens kriminalitet svinder ind ... Tidligere, hvis du slog en mand ihjel, var der en mulighed for, at du var sindssyg – men hvis du slår en mand ihjel i dag, er det *bevis* for, at du er en galning."

Engang herskede den holdning, at hver person er ansvarlig for sine egne handlinger. Det er en opfattelse, der er gået samme vej som dinosaurerne.

Tag for eksempel den følgende sag, der blev ført af en kendt advokat T. Brook Howard fra Virginia. Den er langt fra usædvanlig. Hans klient tilstod at have kidnappet en 30-årig kvinde, som han holdt som gidsel i ni timer, mens han havde forbrudt sig mod hende gentagne gange.

Med stor overbevisning forklarede Howard til dommeren og nævninge, at det, som offeret havde oplevet – bortførelsen, den psykiske tortur og de gentagne voldtægter – ikke var hans klients fejl. En psykiater udtalte, at hans klient simpelthen ikke kunne holde sig selv tilbage; at han led af en "uimodståelige trang".

Som et resultat af psykiaterens groteske udtalelse blev voldtægtsmanden frikendt.

Hvis kriminelle er i stand til at undgå konsekvenserne af deres handlinger gennem den type

misbrug af retsprincipperne, så forsvinder det selv samme redskab, som samfundet har til at beskytte sig selv med.

I sin bog 'Myten om sindssyge' er professor emeritus i psykiatri, Thomas Szasz, kompromisløs på dette punkt. Han siger: "Introduktionen og anvendelsen af psykiatriens tankegods i udøvelsen af strafferet – for eksempel gennem påstand om sindssyge i gerningsøjeblikket, diagnosticering og påhæftelse af en etiket

som psykisk uegnet til at gennemgå en retssag, mv. – underminerer det juridiske system, og gør de personer til ofre, som systemet angiveligt er til for."¹⁰

Sindssygdom som forsvar – Det glade vanvid

Selvom tilstanden sindssyg i gerningsøjeblikket bliver anvendt i mindre end 2 pct. af alle strafferetssager, er det

"Selvom psykiatrien dækker sig ind under videnskaben og forsøger at påvirke de normer, hvorefter vi fastsætter strafansvar, så er det sjældent, at dens diagnoser er helt pålidelige."

– Dommer Ralph Adam Fine,
forfatter af bogen 'De skyldige går fri'.

et af de mest kontroversielle og aktuelle emner i både det amerikanske og engelske retssystem. Professor Francis Allen sagde, "Spørgsmålet om tildeling af ansvar har tiltrukket sig mere opmærksomhed end noget andet spørgsmål i den omfattende strafferetlige lovgivning."¹¹

■ Dr. Margaret Hagen, ph.d. og lektor i psykologi og jura ved Boston Universitet, siger, at der tilsyneladende er en forholdsmæssig lav anvendelse af sindssygebegrebet i retssystemet. "Statistikken er

“Hvorfor ikke bare slå plat og krone eller trække lod? Hvorfor ikke tage bind for øjnene og vælge uden at være i stand til at identificere patienterne? Det ville næppe påvirke procenten af (diagnostisk) nøjagtighed, som viser sig at være korrekt i mindre end et ud af tre tilfælde....”

– Dr. Margaret Hagen, forfatter til bogen:
‘Rettens skøger, svindel med psykiatrisk vidneudsagn og voldtægten af det amerikanske retsvæsen’, 1997.

korrekt, hvis man kun ser på sager, der direkte frifinder folk for at være utilregnelige i gerningsøjeblikket. Men når man tilføjer “forringet mental evne”, og det får anklageren til at fremkomme med en mindre sigtelse, og den påståede psykiske tilstand yderligere fører til en nedsættelse i strafudmålingen, bliver billedet ganske anderledes.¹²

■ I sin bog ‘De skyldige går fri’ hævder dommer Ralph Adam Fine, at “selvom psykiatrien dækker sig ind under videnskaben og forsøger at påvirke de normer, hvorefter vi fastsætter strafansvar, så er det sjældent, at dens diagnoser er helt pålidelige”.¹³

■ Chefdommer Warren Burger blev opmærksom på det manglende videnskabelige grundlag for psykiaternes udtalelser, da han så udtalelser, der var modstridende: “Retsvæsen kan på ingen måde være fornuftigt eller funktionsdygtigt, hvis det er afhængigt af begreber

fra en anden profession, hvis medlemmer selv er i dyb splittelse om, hvad disse begreber dækker over.”¹⁴

■ Jeffery Harris er adm. direktør i det amerikanske Justitsministeriums Arbejdsgruppe om Voldskriminalitet, og han udtaler: “Det forbløffer mig, at i alle retssager, jeg nogensinde har hørt om, siger forsvarers psykiater altid, at den anklagede er sindssyg, og anklagerens psykiater siger, at han ikke er sindssyg. Det sker ufravigeligt i 100 pct. af sagerne og kan derfor umuligt være tilfældigt. Man bliver nødt til at spørge sig selv: ‘Hvad er det, der foregår her?’” “Sindssygebegrebet bliver brugt som en kasterbold i forsvarsojemed ... og man ville ærligt talt være bedre stillet ved at ringe til filmverdenens rollebureau for at få en psykiatrisk ‘ekspertudtalelse’ til en straffesag.”¹⁵

■ Professor Szasz tilføjer: “Det er usandsynligt, at toksikologer ville blive accepteret af en domstol, hvis

“Introduktionen og anvendelsen af psykiatriens tankegods i udøvelsen af strafferet – for eksempel gennem påstand om sindssyge i gerningsøjeblikket, diagnosticering som psykisk uegnethed til at gennemgå en retssag, mv. – underminerer det juridiske system, og gør de personer til ofre, som systemet angiveligt skulle gavne.”

– Professor emeritus i psykiatri, Thomas Szasz

man oplevede, at én fandt en stor mængde arsenik i en afdød person, mens en anden erklærede, at han ved samme type undersøgelse intet fandt. Ikke desto mindre er dette sørgelige syn helt almindeligt i forbindelse med psykiatriske undersøgelser.”¹⁶

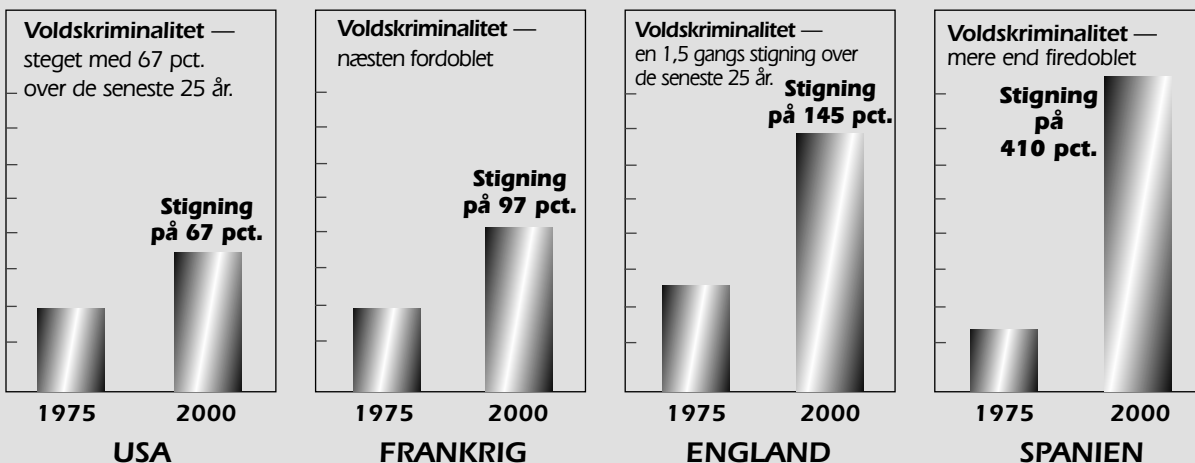
■ Dr. Hagen, der har forfattet bogen 'Retten skøger, svindel med psykiatrisk vidneudsagn og voldtægten af det amerikanske retsvæsen', skrev: "Hvorfor ikke bare slå plat og krone eller trække lod? Hvorfor ikke tage bind for øjnene og vælge uden at være i stand til at identificere patienterne? Det ville næppe påvirke procenten af (diagnostisk) nøjagtighed, som viser sig at

være korrekt i mindre end et ud af tre tilfælde ... Der findes ingen kur mod trangen til at slå kvinder, til at voldtage dem og myrde dem. Alene tanken om at vor tids psykologi overhovedet foregiver at have evnen til at helbrede noget sådant, er latterlig.”¹⁷

Fra en fornuftsmæssig betragtning må man spørge sig selv, hvorfor vi har den absurde situation, at psykiatere udtaler sig for at undskylde lovovertræderes handlinger? Især når man tager i betragtning, at de med al ønskelig tydelighed har bevist deres manglende evne til at blive enige, for slet ikke at tale om at helbrede sindssyge.

UNDERMINERING AF RETSSYSTEMET

Kriminalitet og vold stiger eksplosivt

I takt med psykiatriens øgede indflydelse på det strafferetslige system har der været eksplosivt stigende kriminalitetsstatistikker verden over. Selvom de både er ude af stand til at forudsige, hvor farlig en kriminel vil være i fremtiden og til at resocialisere de kriminelle, så bruges psykiatere alligevel stadig som ekspertvidner i retten, og de forsikrer, at lovovertrædere ikke er ansvarlige for det, de har gjort, men at de i stedet er "ofre" for en eller anden opfundet psykisk lidelse. Resultatet er mere kriminalitet, fordi lovovertræderne bliver sendt tilbage på gaderne, hvor de kan lave flere ulykker, uden anger og uden at bliver korrigeret.

ERKLÆRET SINDSSYGI GERNINGSØJEBLIKKET

Begyndelsen til enden

Benjamin Rush

I 1812 skrev "den amerikanske psykiatris fader", Benjamin Rush bogen 'Lægeundersøgelser og observationer af sindets sygdomme', hvori han hævdede, at kriminalitet er en sygdom, der kan helbredes. Han betragtede mord og tyveri for at være symptomer på sygdommen, og han forsøgte at få gerningsmændene overført fra politiets varetægt til psykiatrerne.¹⁸ Tidligere havde påstanden om sindssyge i gerningsøjeblikket været en juridisk og ikke en "lægelig" beslutning.

1843: McNaughton-sagen var den første berømte retslige prøvelse af på-

standen om sindssyge i gerningsøjeblikket. Englænderen Daniel McNaughton skød og dræbte den britiske premierministers sekretær, fordi han troede, at premierministeren var involveret i en sammensværgelse imod ham. Retten frifandt McNaughton "som følge af sindssyge", og han blev anbragt på en psykiatrisk institution resten af sit liv.

1924: Nathan Leopold og Richard Loeb, to unge amerikanere fra velstillede familier, blev tiltalt for et meningsløst drab på en ung rejsekammerat. Kendte psykiatere, heriblandt præsidenten for den Amerikanske Psykiatريفorening (APA), William Alanson White, blev hyret af familierne til at gøre rede for forbrydernes sindstilstand.

Dr. White erklærede, at de unge mænds drabshandling var "et resultat af en trang, der var stik imod deres bevidste idealer, men som var udtryk for visse ejendommelige, ubevidste tilskyndelser, der af ukendte årsager overmandede deres kontrol." Uden nogensinde at stille spørgsmålstegn ved den manglende videnskabelige begrundelse for den redegørelse, indførte appeldomstolen i Columbia forsvaret af "en uimodståelig trang" – en impuls, der kunne "tilsidesætte fornuften og dømmekraften samt fjerne fornemmelsen for, hvad der er rigtigt eller forkert."¹⁹

Sagen i sig selv blev et springbræt til mere. Dr. White og den Amerikanske Psykiatريفorening anbefalede med udgangspunkt i den, at en psykiater blev tilknyttet hver eneste domstol ved straffesager samt ungdomsdomstole tillige med hvert eneste fængsel og forbedringsanstalt, således at ingen domfældelse for grove forbrydelser kunne finde sted uden en psykiatrisk udtalelse. De ønskede, at der skulle foretages en psykiatrisk vurdering af hver eneste strafafsoner, der havde begået en grov forbrydelse, før han blev løsladt, prøveløsladt eller overført til en anden institution. Resultatet af det var, at der blev oprettet psykiatriske afdelinger ved ungdomsdomstole og i fængsler.

Dommer Bazelon

Det lykkedes ... for dommer Bazelon ... at forvrænge frihedsbegrebet ved tilsyneladende at reformere kriminologi og psykiatri – et forehavende, hvis værdi han ... alvorligt fejlbedømte, dels ved at mene, at det er godt, når det er ondt, og dels ved at tro, at det hviler på nye opdagelser, når det faktisk hviler på gammelt bedrag.

– Dr. Thomas Szasz, psykiater, forfatter af bogen 'Psykiatriens slaveri', 1977.

1954: Den skelsættende Durham-afgørelse placerede psykiatrien solidt inden for retsvæsenet og dannede præcedens for resten af verden. Den 13. juli 1951 blev Monte Durham, en 23-årig mand med et langt

En psykiatrisk "ekspert"-udtalelse blev brugt af advokat Clarence Darrow (til venstre) i 1924, og med den lykkedes det ham at få Leopold og Loeb (nedenfor), som havde erkendt sig skyldige i mord, kendt ikke-skyldige, da de ikke var ansvarlige for deres handlinger.

Nathan Leopold og Richard Loeb

synderegister og megen psykiatrisk behandling, stillet for retten og dømt for indbrudstyveri på trods af hans insisteren på, at han var uskyldig som følge af sindssyge. Det var ikke nogen tilfældighed, at dommer ved den amerikanske appelret i Washington D.C., David Bazelon underkendte denne beslutning og frikendte manden, hvilket vendte standarderne for, hvad der er rigtigt og forkert på hovedet, og åbnede døren på vid gab for psykiatriske ekspertudtalelser inden for retsvæsenet. Han gik selv til psykoanalyse.²⁰

1957: Abe Fortas, der på daværende tidspunkt var beskikket som forsvarsadvokat for retten (han blev senere vicehøjesteretsdommer ved den amerikanske højesteret) gav sin vurdering af Durham-afgørelsen, med følgende udtalelse: "... Jeg mener, at retssystemet har anerkendt den moderne psykiatri... Det vigtige i den er, at den er et frihedsbrev, en lov over psykiatriens rettigheder, og et tilbud om et begrænset partnerskab mellem straffeloven og psykiatrien".²¹

1966: En anden afgørelse fra Bazelon fastslog, at "en sindslidende patient har ret til den rette behandling" og

"en ret til passende behandling ..."²² Psykiatere tolkede det som deres ret til at påtvinge behandling.²³ Professor Szasz påpeger, at det ikke er overraskende, at Bazelon blev en "højt dekoreret helt" inden for psykiatrien og modtog såvel en anerkendelse som en pris fra den Amerikanske Psykiatrforening (APA). Dommeren Bazelon var "en af de mest prominente fortalere for psykiatrisk tvang forklædt som omsorg og behandling. Det lykkedes ham at forvrænge frihedsbegrebet ved tilsyneladende at reformere kriminologi og psykiatri – et forehavende, hvis værdi han ... alvorligt fejlbedømte, dels ved at mene, at det er godt, når det er ondt, og dels ved at tro, at det hviler på nye opdagelser, når det faktisk hviler på gammelt bedrag."²⁴

I dag: I USA betales psykiatriske "eksperter" i gennemsnit titusinde kr. om dagen for at formulere erklæringer for dem, der er villige til at betale.

VIGTIGE KENDSGERNINGER

- I** Det bliver af den Amerikanske Psykiatriforening i diagnosehåndbogen DSM-IV beskrevet, at der er en betydelig risiko for, at den diagnostiske information vil blive misbrugt eller misforstået, når den "anvendes til retslige formål".
- 2** Ved at bruge diagnosehåndbøgerne DSM eller ICD-10 har psykiatrien forledt retssystemet til at beskytte kriminelle i stedet for at beskytte samfundet mod kriminelle. APA og psykiatriske foreninger i andre lande står på sidelinien og gør ingenting.
- 3** I en meningsmåling foretaget ved de australske domstole om, hvordan 'ekspertvidner' opfattes, blev det fundet, at der var en udbredt mangel på tillid til psykiatrien som et juridisk redskab.
- 4** Ifølge en artikel skrevet af en psykolog i 1988, "viser undersøgelser, at professionelle kliniske psykologer i virkeligheden ikke fremkommer med mere præcise bedømmelser end lægmænd."

Psykologer, der vidnede for forsvareren, påstod, at de senere dømte Menendez brødre led af "tillært hjælpeløshed", da de åbnede ild imod deres forældre og skød dem.

KAPITEL TO

Videnskab eller svindel?

I en artikel udgivet af 'Northwestern Law Review' i 1962 citerede psykiateren Alfred Baur en sag, hvor hans hospital foretog en 3-måneders observation af en patient, før han skulle stilles for retten. Bauer og hans kolleger konkluderede, "at patienten ikke var mentalt forstyrret". Men retten pålagde to psykiatere at stille en diagnose. Efter at have undersøgt patienten, stillede den ene diagnosen skizofreni, hvorimod den anden mente, at patienten kun led af paranoia. Ved retssagen erklærede de to hospitalspsykiatere, at personen ikke var sindssyg, mens de to psykiatere, der var udpeget af retten, insisterede på, at han var.

Pointen i denne latterlige sag var, ifølge Bauer, at "juryen kendte manden ikke-skyldig, fordi han var sindssyg i gerningsøjeblikket og stadig var det, og dømte ham til indlæggelse på det psykiatriske hospital, som havde hævdet, at han ikke var sindssyg".²⁵

I 1994 blev en forundret verden vidne til, hvordan to californiske nævningedomstole, den ene efter den anden, kørte helt fast i retssagerne mod de to voksne brødre Erik og Lyle Menendez, der brutalt havde dræbt deres forældre i familiens hjem. Et hold psykiatere, psykologer og terapeuter var blevet hyret til at opbygge et forsvar for dem. Psykologen Ann Tyler fra Utah erklærede, at brødrene led af "tillært hjælpeløshed" som resultat af intenst og gentaget misbrug. En anden psykolog, John Wilson, hævdede, at drengene led af "posttraumatisk stressyndrom".

En af nævningene bemærkede: "Jeg tror ikke, den brede offentlighed mener, at juryen er andet end en flok

idioter." Så hvad var det, der gjorde det umuligt for de to hold af 12 kvindelige og mandlige nævninge at nå nogen vegne? Det var det forhold, at end ikke to psykiatere kunne blive enige om drengenes psykiatriske diagnose, og den psykiatriske opfattelse, at kriminalitet kan undskyldes.

Efter to retssager blev de to brødre kendt skyldige. Men spørgsmålet om psykiaternes og psykologernes rolle ved domstolene hørte ikke op. I et essay om sagen skrev Margaret Carlson i TIME Magazine: "Offerdannelse er blevet vor tids vindende taktik. I tilfældet med

Menendez, er loven blevet bøjet så meget, at selv en 'ulogisk' overbevisning hos en person om, at han er i fare for at komme alvorligt til skade ... kan være tilstrækkeligt grundlag for selvforsvar. Hvordan er vi nået fra at være et samfund, som skelnede mellem rigtigt og forkert, til et samfund, der viser forståelse for alt og intet straffer?"²⁶

"Når DSM-IV kategorier, kriterier og tekstlige beskrivelser anvendes til juridiske formål, er der en betydelig risiko for at diagnostisk information vil blive misbrugt og misforstået."

– DSM, den Amerikanske Psykiatriforening, 1994

Svaret ligger i psykiatriens målsætning som beskrevet af medstifteren af Verdensføderationen for Psykisk Sundhed (WFMH), G. Brock Chisholm, om, at terapi skal stræbe efter en afskaffelse af begreberne rigtigt og forkert. Hvilket er blevet forstærket ved udgivelsen af den Amerikanske Psykiatriforenings 'Diagnostiske og Statistiske håndbog for psykiske forstyrrelser' (DSM) og den 'Internationale sygdomsklassifikation', kapitlet for 'Psykiske lidelser og adfærdsmæssige forstyrrelser' (ICD-10).

"I modsætning til lægelige diagnoser, der angiver en mulig årsag, en passende behandling og en sandsynlig prognose, er de psykiske forstyrrelser, der findes i DSM-IV (og i ICD-10), betegnelser, der er fremkommet gennem kollegial

konsensus – en afstemning blandt APA komitémedlemmer – og hovedsagligt er udarbejdet med henblik på at opnå bevillinger,” siger den canadiske psykolog, dr. Tana Dineen.²⁷ Med andre ord, det er ikke nogen objektiv videnskab.

Som dr. Hagen pointerer: ”Vort retsvæsen har fået at vide, at klinisk psykologi er en *videnskabelig* disciplin, at dens teorier og metoder stammer fra en velfunderet videnskab, og vort retsvæsen har troet på det. Det er virkelig ufatteligt, når man ser på hvilken elendig forfatning ’videnskaben’ klinisk psykologi befinder sig i.”²⁸

I en meningsmåling foretaget ved de australske domstole om, hvordan ’ekspertvidner’ opfattes, fandt en af landets ledende autoriteter inden for den lægelige/juridiske labyrint, dr. Ian Freckelton, at der var en udbredt mangel på tillid til psykiatrien som et juridisk redskab.²⁹ Dommere ”opfatter den som en blød videnskab”, sagde han, idet han tilføjede, at der er blevet anført strenge advarsler mod brugen af DSM-håndbogen ved retten.

Det bliver i diagnosehåndbogen DSM-IV beskrevet, at ”når DSM-IV’s kategorier, kriterier og tekstbeskrivelser anvendes til retslige formål, er der en betydelig risiko for, at den diagnostiske information vil blive misbrugt eller misforstået.” Og det er ”ikke nok at fastslå eksistensen af en ’psykisk lidelse’, ’manglende psykisk evne’ eller en ’mental defekt’”, når vi taler om kompetence, strafferetligt ansvar eller uegnethed.

Undersøgelser viser, at psykiatere og psykologer ikke fremkommer med mere præcise bedømmelser end lægmænd.³⁰ Tag for eksempel sagen om Vincent ”hagen” Gigante, bossen i en gangsterfamilie fra New York, som blev dømt for pengeafpresning og mordplaner. Gangsteren, der i 30 år havde foregivet at være psykisk syg, hyrede en psykiater, hver gang han skulle møde for retten, som erklærede, at han led af ”paranoid skizofreni, demens og Alzheimers sygdom”. I 2003 indrømmede Gigante, at han havde simuleret og bevidst – og uden skrupler – havde forledt de højest betalte psykiatere gennem tre årtier.³¹

Samfundet har virkelig problemer, hvis folk, der har begået forbrydelser, frifindes, ved at erklære sig sindssyge i gerningsøjeblikket med henvisning til faktisk indbildte ”psykiske lidelser” som f.eks. ”pyromani forstyrrelse”, når de har begået brandstiftelse, eller ”pædofil forstyrrelse” efter, at de har forbrudt sig mod børn. Det forstærkes yderligere af sager, hvor aldeles fiktive tilstande bliver opfundet for at få uskyldige dømt, som det har været tilfældet i nogle af de meget omtalte sager om indpodning af opfundne erindringer om børnemishandling. Sådanne opfundne tilstande har ført til anklager mod og domfældelse af forældre og andre udelukkende med henvisning til et såkaldt ”undertrykt hukommelses”-syndrom. Hvis kriminelle frifindes, fordi psykiatere sværger på, at de er sindssyge, og de derefter overflyttes til psykiatriske institutioner, hvor deres voldelige vanvid forværres af psyko-

farmaka, så er den totalitære fagre nye verden, der er blevet befriet for moralsk tilbageholdenhed, sådan som stifterne af Verdensføderationen for Psykisk Sundhed (WFMH) dr. Rees og dr. Chisholm havde forestillet sig det, blevet til virkelighed.

Så langt tilbage som i 1884, udtalte appeldomstolen i New York, at de tolv nævninge med almindelig sund fornuft

”... Vort retsvæsen har fået at vide, at klinisk psykologi er en videnskabelig disciplin ..., og vort retsvæsen har troet på det. Det er virkelig ufatteligt, når man ser på hvilken elendig forfatning ’videnskaben’ klinisk psykologi befinder sig i.”

– Dr. Margaret Hagen, ph.d.

og almindelig livserfaring ville klare sig bedre alene og uden hjælp fra betalte eksperter, ”da det ikke kan undgås, at deres meninger er farvet af et ønske om at fremme den sag, de har ladet sig hverve til.”³² Det har ført til en nu lang og veletableret tradition, hvor psykiatere og psykologer sælger sig selv for en passende pris. Det har nået et punkt, hvor ”bestræbelsen på at finde sandheden, hele sandheden og intet andet end sandheden” er blevet skjult bag bjerge af meningsløse oplysninger, snørklede spekulationer og fantastiske antagelser. Domstolene genlyder af formaliseret, systematiseret, jargon-fyldt, seriøst klingende ord, som til fulde fortjener det hånlige stempel, advokaterne selv anvender: junk-videnskab eller videnskabeligt vås.³³

Ikke desto mindre bliver psykiatere stadig benyttet i retssager, hvor de afgiver deres vurderinger til brug for domsafsigelserne. Og sørgelig nok bliver disse vurderinger taget i betragtning.

LØGNE I RETTEN

Fabrikerede undskyldninger

I sin bog 'Fabrikationen af ofre' giver den canadiske psykolog dr. Tana Dineen følgende eksempler på, hvordan psykologer og psykiatere er blevet betalt for at sygeliggøre kriminel adfærd. (Numrene i parentes henviser til den diagnostiske DSM-IV-klassifikationskode)

■ **Telefon scatalogia (302.09):** En psykiater argumenterede for, at Richard Berendzen, der var blevet tvunget til at træde tilbage fra sit rektorembede ved American University, led af parafili (perverteret seksuel adfærd). Han var blevet arresteret efter at have foretaget obskøne telefonopkald.

■ **Søvngænger (307.46 i DSM eller F51.3 i ICD-10):** Denne diagnose blev med held anvendt i forsvaret af en canadisk mand, som i 1980'erne stod tiltalt for mordet på sin kones forældre. Han havde kørt 24 km gennem Toronto midt om natten for at begå forbrydelsen.

■ **Somatoforme tilstande (330.81 i DSM eller F45 i ICD-10):** En canadisk universitetsprofessor blev beordret til at betale sin voksne datter 10.000 kr. om måneden, indtil han gik på pension, fordi hun var ude af stand til at arbejde som følge af en forstyrrelse, der fik hende til at fokusere på sit fysiske handikap.

Ikke alle psykiatriens forsvarsargumenter har fundet vej til DSM, men de bliver alligevel tillagt betydning ved domstolene. Tag for eksempel:

■ **Clerambault-Kandinsky-syndromet:** En psykolog, der optrådte som retsekspert i en sag om en overdommer fra staten New York, der selv stod tiltalt for pengeafpresning og trusler om kidnapning af sin forhenværende elskerinde teenagedatter, erklærede, at han "udviste fremskredne symptomer på CKS". Tilstanden skulle bl.a. medføre en uimodståelig elskovs- syge eller "erotomani".

■ **Kulturel psykose:** En amerikansk forsvarsadvokat fra Milwaukee argumenterede for, at en teenagepige, der stod tiltalt for at skyde og dræbe en anden pige under en diskussion om en læderjakke, led af en "kulturel psykose", som fik hende til at tro, at problemer kunne løses med skydevåben.

■ **Fan besættelsessyndrom:** Psykiateren Park Elliot Dietz var den første, der påberåbte sig den diagnose i et forsvar af en mordtiltalt. Hans klient Robert Bardo stod i 1992 tiltalt for at have myrdet skuespilleren Rebecca Schaeffer.

■ **Borte med Blæsten syndromet:** 'Borte med Blæsten'-syndromet, der er opkaldt efter filmen, bliver brugt af voldtægtseksperter til at forklare, hvorfor voldtægtsmænd tror, at sex bliver nødt til at være spontant og først efter en del modstand fra kvindens side.

■ **Super Jock syndrom:** Det syndrom var en del af O.J. Simpsons retssagen. Udtrykket blev dannet af dr. Susan Forward, terapeuten, der havde behandlet Simpsons kone, Nicole, da hun vidnede for anklageren og sagde, at det var sandsynligt, at Simpsons skyld kunne ses ud af hendes egen ikke-beviste teori om,

at atleter og navnlig superstjerner antageligvis er tilbøjelige til at udøve vold, når de bliver frustrerede.

■ **Bogføringsangst:** I 2003, påstod en norsk psykolog, at han led af "bogføringsangst" for at forklare, hvorfor han havde overtrådt skatte- og afgiftslove.

■ **Moralsk vanvid:** I 1998 blev psykiateren William Cone fra Missouri idømt 133 års fængsel for seksuelle og afvigende seksuelle overgreb på to kvindelige patienter. Cone påstod, at han led af "moralsk vanvid" forårsaget af hans "tvangsmæssige optagethed af arbejde, magt og perfektion ..."³⁴

Det forklarer måske, hvorfor den amerikanske senator fra New Mexico, Duncan Scott i 1955 fore-

Anklageren i O.J Simpson sagen brugte "Superjock Syndrom" teorien i retssagen – en teori udviklet af en psykolog, der påstår, at superstjerne atleter er tilbøjelige til at udøve vold, når de bliver frustrerede.

slog en tilføjelse til psykiaternes og psykologernes autorisation. Den lød således:

"Hver gang en psykolog eller psykiater afgiver en vurdering under den del af den tiltaltes sag, hvor vedkommendes kompetence afgøres, bør psykologen eller psykiateren bære en kræmmerhusformet hat, der mindst er 60 cm høj. Hatten skal have påtegnet stjerner og lysende lyn. Ydermere skal psykologen eller psykiateren være udstyret med et hvidt skæg, der ikke er mindre end 45 cm langt, og han skal fremhæve vigtige elementer af sit vidnesbyrd ved at gennemføre luften med en tryllestav."³⁵

Tilføjelsen blev godkendt af senatet, men afvist af Repræsentanternes Hus i New Mexico.

Som en mere alvorlig bemærkning, siger dr. Szasz: "Kriminalitet er handlinger, vi begår. Sygdomme er biologiske processer, som rammer vores krop. Blander man disse to begreber sammen ved at definere opførsel, vi misbilliger, som sygdomme, opstår der en bundløs kilde til forvirring og korruption."³⁶

VIGTIGE KENDSGERNINGER

I Et forskningsprojekt udført af det californiske korrektionsdepartement vedrørende effektiviteten af et af deres igangværende rådgivningsprogrammer afslørede, at halvdelen af deltagerne endte tilbage i fængslet mindre end tre år efter prøveløsladelsen.

2 En betydelig del af behandlingen af fængselsindsatte udgøres af stærke psykofarmaka, til trods for at talrige undersøgelser viser, at aggression og voldelig adfærd netop optræder hos personer, der anvender dem.

3 Eksperter er enige om, at psykiatriske midler anvendes for at kontrollere adfærd blandt de fængselsindsatte. De kurerer ikke forstyrrende adfærd og rehabiliterer ikke disse mennesker.

4 I en mordsag fra 1979, Estella mod Smith, fastslog den amerikanske Højesteret: "Psykiatriske erklæringer vedrørende fremtidig kriminel adfærd forvirrer kun processen."

Et forskningsprojekt fandt frem til, at 78 pct. af de mænd, der havde været i psykologisk behandling, senere stadig havde problemer med loven og at mere end halvdelen af dem havnede i fængsel igen.

KAPITEL TRE

Mislykket resocialisering

I en artikel i Los Angeles Times i 1995 om ungdomskriminalitet, skrev Vincent Schiraldi, der grundlagde og er leder af Centeret for Ungdoms- og Straffelov: "Vi bør begynde at holde retssystemet ansvarligt. Hvis to ud af tre Toyotaer brød sammen indenfor et år, efter de rullede ud fra fabrikken, ville Toyota hurtigt måtte dreje nøglen om. Men hvis to ud af tre børn sendes ud fra ungdomsinstitutioner og igen begår lovovertrædelser, så bygger vi nogle større ungdomsinstitutioner."

Og det *er* på tide at drage psykiaterne og psykologerne i vores straffesystem til ansvar.

Som selvbestaldede "eksperter" inden for menneskelig adfærd er resocialisering deres opgave. De bliver betalt for at varetage netop den funktion. I sig selv er fængsler blot opbevaringsanstalter, hvor mænd og kvinder gemmes af vejen, så de ikke længere skader samfundet. Rehabiliteringsarbejdet – at gøre disse kriminelle til produktive borgere – er noget, som psykiatrien har påtaget sig med store udgifter for skatteyderne til følge.

Og som sædvanligt er reaktionen på deres monumentale fiasko at bede om stadig flere ressourcer på grund af "situationens alvor".

En nærmere undersøgelse afslører, hvor mislykkede forholdene er:

■ Et længerevarende forskningsprojekt, udført af det Californiske Korrektionsdepartement, vedrørende

effektiviteten i et af deres igangværende rådgivningsprogrammer i et af deres fængsler på medium sikkerhedsniveau, fandt frem til, at 78 pct. af de mænd, der havde været i psykologisk behandling, efter tre års prøveløsladelse havde haft enten "mindre" eller "alvorligere problemer" med loven, eller var havnet i fængsel igen.³⁷

Resocialiseringen – det at lave produktive samfundsborgere ud af kriminelle – er et job, som psykiaterne har påtaget sig til høj betaling. Men som sædvanligt, ved hver nyt mislykket forsøg, er psykiaternes svar simpelthen at bede om flere ressourcer på grund af "situationens alvor".

En betydelig del af behandlingen af fængselsindsatte udgøres af stærke psykofarmaka, ikke så meget med henblik på resocialisering, men i højere grad for at styre og disciplinere dem.

■ En canadisk undersøgelse fra 1975, der undersøgte virkningen af psykiatriske stoffer på de indsatte i et fængsel af-

slørede, at "voldelige og aggressive episoder opstod markant oftere blandt indsatte, som var på bevidsthedsændrende psykofarmaka, end da disse indsatte ikke fik psykiatriske stoffer."³⁸

■ En undersøgelse fra 1990 viste, at 50 pct. af alle slagsmål på en psykiatrisk afdeling kunne spores tilbage til den medicinsk forårsagede tilstand akatisi (manglende evne til at holde sig i ro) en bivirkning af nervemedicin, der forårsager aggressiv og voldelig opførsel.³⁹

■ En anden undersøgelse konkluderede, at moderate til høje doser af et hyppigt anvendt beroligende middel gjorde halvdelen af patienterne markant mere aggressive. Patienter beskriver, hvordan de bliver plaget af "voldsomme tilskyndelser til

Almindelige bivirkninger ved visse antidepressiver inkluderer uro, angst og nervøsitet, aggression, hallucinationer, selvmord og nedbrydning af personlighed.

Den 18-årige Jeremy Strohmeyer, blev dømt for at have myrdet en 7 år gammel dreng. Han havde aldrig begået nogen vold, før han blev sat på et psykiatrisk medikament.

at angribe enhver i nærheden" og ønsker om at dræbe "de forbandede skiderikker ...", som plager dem sådan.⁴⁰

■ En svensk undersøgelse fra 2000 af 47 ungdomsforbrydere fandt, at 40 pct. misbrugte beroligende midler, der kendes som "angstdæmpere" eller "date-rape" stoffer i afgrænsede perioder. De begik ekstremt voldelige forbrydelser.⁴¹

■ Mindst 5 pct. af de patienter, der tog selektive serotoningenoptagningshæmmende (SSRI), antidepressive midler, led af "almindeligt anerkendte" bivirkninger, heriblandt uro, angst og nervøsitet, aggression, hallucinationer og tab af personlighed.⁴²

■ Antipsykotiske midler, som ofte bruges til fanger, kan måske for en tid dæmpe en psykose, men medfører en biologisk toleranceudvikling ved længere tids brug.⁴³

Forfatterne af bogen 'Effektiviteten af behandling af strafafsonere' bemærker: "Medicinske metoder kan meget vel tjene som et praktisk redskab til at kontrollere adfærd i institutionerne, men dette bør ikke forveksles med 'helbredelse' af forstyrrende opførsel."⁴⁴

Ikke desto mindre gives psykofarmaka nu til indespærrede unge såvel som voksne. I stedet for at

rehabiliterer den indsatte, så han kan blive et bidragende medlem af samfundet, gør disse stoffer det endnu vanskeligere for ham at undslippe den onde cirkel med kriminalitet, og de kan føre til voldelig adfærd. Det burde psykiaterne stilles til ansvar for.

Som professor Szasz siger: "Psykiatere – og kun psykiatere – har en professionel forpligtelse til at beskytte sindslidende patienter – og kun sindslidende patienter – mod at forvolde skade på sig selv og andre. Det vil sige, hvis en person under psykiatrisk behandling begår selvmord eller slår en anden ihjel, bør hans psykiater gøres ansvarlig i en civilsag eller efter straffeloven for den afdøde persons uretmæssige meningsløse død."

EN USIKKER VEJ

Kan farlighed forudsiges?

I forbindelse med afsigelsen af en livstidsdom i 1994 over en barnemorder, læste Winnipegs viceoverdommer Oliphant op fra en retspsykiatrisk erklæring. Den var blevet skrevet, længe før forbrydelsen blev begået, af lederen af retspsykiatrien i provinsen Manitoba. I 1989 blev den anklagedes farlighed vurderet med ordene: "Der er ikke nogen indikation på, at denne mand er farlig, men han har tilbøjelighed til voldelig og aggressiv adfærd ... jeg mener ikke, at han er til fare ... for sine omgivelser ... han er, efter min mening ikke nogen farlig person".⁴⁵

Efter at have læst dette højt i retten, tilføjede dommer Oliphant: "Min

kommentar er, efter at have læst dette og i øvrigt set, hvad der efterfølgende er sket, at psykiatri på *ingen* måde kan beskrives som en *videnskab*". (fremhævelser tilføjjet)

I retssalen beviser den ene sag efter den anden psykiaternes manglende evne til at forudse kriminelles adfærd.

I en artikel i Rutgers Lovoversigt, konkluderer forfatterne Henry Steadman og Joseph Cocozza: "Der er ingen empiriske beviser til støtte for den holdning, at psykiatere har nogen som helst særlig ekspertise til at kunne forudsige farlighed præcist."⁴⁶

Med yderligere 20 års forskningsresultater at trække på, skrev Terrence Cambell i 1994 en artikel i Michigan Bar Journal: "Den nøjagtighed, hvormed en klinisk vurdering kan forudsige, hvad der vil ske i fremtiden, er ofte ikke stort bedre end rent gæt. Den samlede forskningslitteratur angiver, at fejl i forbindelse med vurdering af farlighed ligger mellem 54 pct. og 94 pct. med et gennemsnit på 85 pct."^{47a} Liselotte Pedersen, der

Psykiatriske meninger og teorier hører ikke hjemme i vore retssale

er retspsykolog ved Sct. Hans Hospital, mener tilsvarende, at "chancen for, at en klinisk vurdering af en patients farlighed er rigtig, er ikke meget bedre end ved en almindelig lodtrækning, altså cirka 50-50. Vi står med et retssikkerhedsmæssigt problem, som både rammer samfundet og de sindslidende patienter."^{47b}

En arbejdsgruppe under den Amerikanske Psykiatrforening erkendte i en kort ekspertudtalelse til USA's højesteret, at "det bemærkes, at 'farlighed' hverken er en psykiatrisk eller en lægelig diagnose, men noget som rummer elementer af en juridisk vurdering og definition, såvel som

socialpolitiske forhold. Vi kan ikke fastslå nogen psykiatrisk ekspertise vedrørende vurderingen af 'farlighed', og klinikere bør undgå 'konklusioner på dette område'.⁴⁸

Højesteret svarede, at "faglitteraturen er enig om, at sådanne forudsigelser har en meget lille troværdighed, og at psykiateres vidneudsagn er irrelevante i forhold til sådanne forudsigelser. Det følger af disse konklusioner, at psykiatriske erklæringer vedrørende fremtidig kriminel adfærd kun forvirrer processen med at fastslå fakta."

I 2002 indrømmede Kimio Moriyama, vicepræsident for den Japanske Psykiatrforening: "Det er umuligt for den lægelige (dvs. psykiatriske) videnskab at sige noget om, hvorvidt der er en stor sandsynlighed for, at en person vil gentage en forbrydelse."⁴⁹

Til trods for disse udtalelser, er "farlighedsbegrebet" stadig i brug ved domstolene og i forbindelse med tvangsindlæggelser af såkaldte "psykiatriske patienter".

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 Undersøgelser fra forskellige lande har vist, at 10 pct. af alle psykiatere indrømmer, at de seksuelt udnytter deres patienter.

2 Ifølge en international undersøgelse fra 2001, var hver 20. af de klienter, som var blevet udsat for seksuelle krænkelser af terapeuten, mindreårige.

3 Psykiatere og psykologer er i den prekære situation, at flere end 25 sårlove i Europa, Australien og USA er blevet formuleret specielt med henblik på at håndtere det stigende antal sager om seksuelle forbrydelser begået af dem.

4 Indenfor social- og sundhedsvæsenet i USA er psykiatere og psykologer overrepræsenteret blandt dem, der er blevet dømt for bedrageri, seksuelle krænkelser og andre forbrydelser.

I juni 2002 blev psykiateren Colin Bouwer, den forhenværende chef for Afdelingen for psykologisk medicin ved Otago universitetet i New Zealand, idømt en livstidsdom for at have myrdet sin kone.

KAPITEL FIRE

Forbrydelser blandt "eksperterne"

Et gammelt ordsprog siger, at hvis en person ustraffet vil bryde loven, må han selv blive loven – et princip, psykiaterne har taget til sig. I denne rapport har vi vist, at psykiatere og psykologer er villige til helt åbent at fordreje logikken i et forsøg på at opfinde en undskyldning for kriminelle handlinger. Hvad der mangler at blive fremlagt er beviserne for, at disse professioner

har en uforholdsmæssig høj tilbøjelighed til at begå kriminalitet. I mange tilfælde blev de, der fandt og fremsatte undskyldningerne for deres medpsykiateres kriminalitet, senere afsløret i og arresteret for at have begået lignende kriminalitet.

En af de ting, der virkelig udfordrer folks naturlige sans for retfærdighed og forståelse af rigtigt og forkert, er psykiaternes anstrengelser for at bort-

forklare selv kriminelle handlinger begået imod børn.

Overvej engang det råd, som den kliniske professor i børnepsykiatri, Richard Gardner, blev citeret for at fremsætte i 1999 i *Insight* nyhedsmagasinet fra Washington D.C.: "Samfundets reaktioner med dets overdrevne moral- og straffeforanstaltninger mod pædofile ... overstiger langt, hvad jeg anser for at være passende for denne forbrydelse." Gardner gav udtryk for, at pædofili kunne tjene formeringsformål!⁵⁰

Det følgende statistiske materiale kaster lys over spørgsmålet om, hvordan den indstilling kan være

mulig blandt udøvere af en profession, der påstår, at den arbejder med mental sundhed. Ifølge en international undersøgelse, der fremkom i 2001, viste det sig, at en ud af hver 20 af de klienter, som var blevet udsat for seksuelle krænkelser af terapeuten, var mindreårige. Gennemsnitsalderen var 7 for piger og 12 for drenge.⁵¹ Det yngste barn, der var blevet seksuelt misbrugt var 3 år gammelt.

Ud fra undersøgelser, der inkluderer terapeuternes egne udsagn og statistiske oplysninger kan det anslås, at mindst 10 pct. af de 650.000 psykiatere og psykologer, der findes i verden i dag, har udnyttet deres klienter seksuelt.

Ud fra undersøgelser, der inkluderer terapeuternes egne udsagn og statistiske oplysninger, kan det anslås, at mindst 10 pct. af de 650.000 psykiatere og psykologer, der findes i verden i dag, har udnyttet deres klienter seksuelt; nogle undersøgelser vurderer, at tallet er så højt som 25 pct.

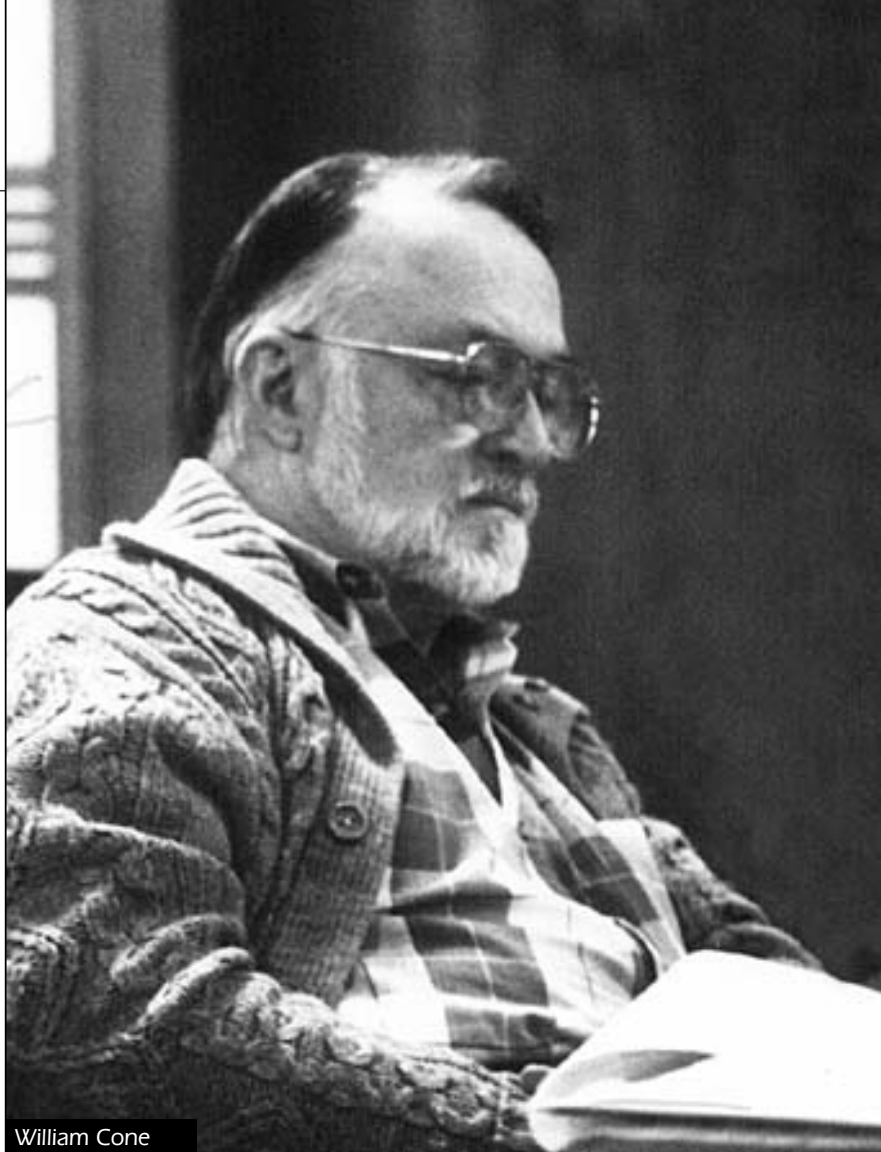
En canadisk undersøgelse af psykiatere fra 1997 viste, at ud af 10

pct., som havde indrømmet at have udnyttet deres patienter seksuelt, havde 80 pct. gjort det gentagne gange. Mange havde allerede selv deltaget i psykoanalyse eller psykoterapi i et forsøg på at rehabiliterer sig selv, men uden held.⁵²

I en engelsk undersøgelse fra 1999 om seksuel kontakt mellem patient og terapeut blandt psykologer, oplyste 25 pct., at de havde behandlet en patient, som havde været seksuelt involveret med en anden terapeut.⁵³

Psykiatere og psykologer er i den prekære situation, at mere end 25 særlove i Europa, Australien og

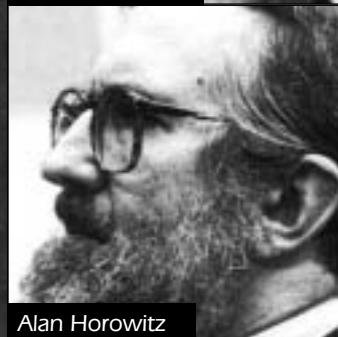
Flere psykiatere og psykologer, blandt andet dem der er nævnt på disse to sider, har fået lange straffe for voldtægt og andre forbrydelser.

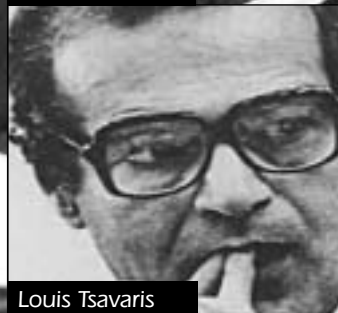
William Cone

Donald Persson

Alan Horowitz

Louis Tsavaris

USA er blevet formuleret specielt med henblik på at håndtere det stigende antal sager om seksuelle forbrydelser blandt dem.

Det følgende er kun et lille uddrag af domsfældelser for seksuelle overgreb:

■ I 1992 blev Alan J. Horowitz fra New York dømt til mellem 10 og 20 års fængsel for homoseksuelle overgreb mod tre drenge i alderen syv til ni år, og for seksuelt misbrug af en 14-årig pige. Horowitz forsvarede sig selv med, at han var "en normal pædofil".

■ I 1998 blev psykiateren Willam Cone fra Missouri idømt 133 års fængsel for seksuelle og afvigende seksuelle overgreb på to kvindelige patienter.

Han havde fortalt sine ofre, at de var blevet vænnet fra amning for tidligt og nu havde brug for at blive forenet med deres forældre igen ved at have sex med ham.

■ Donald Persson, en psykolog fra Utah, beskrev sig selv som en "moralsk" person, da han i 1993 blev idømt 10 års fængsel for at have voldtægtet en 12 årig pige.⁵⁴

■ Den 10. december 2002 blev den engelske psykiater Christopher Allison fængslet for 10 år for voldtægt og seksuelt misbrug af seks patienter.⁵⁵

■ Den 4. juli 2002 blev psykiateren Kolathur Unni fra London fængslet i 18 måneder for seksuelle overgreb på kvindelige patienter under hypnoseterapi.

Unni havde gentagne gange seksuelt forbrudt sig mod patienter og var af den grund blevet strøget fra listen af læger i New Zealand.⁵⁶

■ Den 24. juli 2002 blev den 54-årige psykolog Bjarne Skovsager fra Nørrebro i København idømt seks års ubetinget fængsel for gentagne og grove sex-overgreb – heriblandt homoseksuelle overgreb og blufærdighedskrænkelser overfor tre drenge på mellem 6 og 7 år. Dommer Knud Erik Schmidt, som afsagde dommen, udtalte: "Du har haft et tillidsforhold til hele familien, som du systematisk og groft har udnyttet..."⁵⁷

En undersøgelse af svindel med den offentligt finansierede lægelige omsorg for ubemidlede og sygesikringen for ældre i USA, specielt i New York, mellem 1977 og 1995 viste, at blandt alle lægedisciplinerne var psykiaterne de værste.⁵⁸

Her er nogle eksempler på domfældelser for bedrageri og mord:

■ I 1998 blev den sydafrikanske psykiater, Omar Sabadia idømt 65 års fængsel for at have myrdet sin kone, så han kunne få udbetalt hendes livsforsikring på 4 mio. kr., efter at han havde ødslet sin egen opsparing væk i hasardspil. Han arrangerede mordet gennem en af sine patienter.⁵⁹

■ Psykiateren Robert C. Showalter fra Virginia i USA var retsekspert,

indtil han mistede sin lægeautorisation for at tvinge mandlige patienter til at onanere foran sig, som en del af, hvad han kaldte "masturbationsterapi". I 1999 blev han dømt til seks måneders husarrest med to års prøvetid for at skrive for høje regninger til forsikringen. Han blev yderligere idømt en bøde på 130.000 kr.⁶⁰

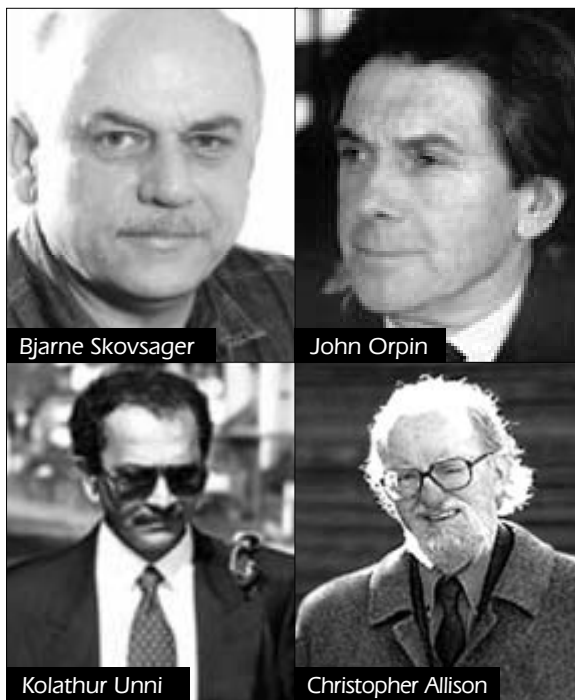
■ I 2000 blev den tyske psykiater Otto Benkert idømt 11 måneders betinget fængsel for at have bedraget det universitet, hvor han ledede den psykiatriske afdeling.

Han fik yderligere en bøde på over 1,1 mio. kr. og et erstatningskrav på 4,5 mio. kr.⁶¹

■ Den 6. august 2002 blev den canadiske psyko-terapeut Michael Bogart idømt 18 måneders fængsel for bedrageri. Han havde svindlet myndigheder i Ontario for 6 mio. kr. gennem udstedelse af forsikringsfakturaer for psyko-terapisessioner, der aldrig havde foregået – han havde på de pågældende tidspunkter været på ferie i Europa, New Zealand, Las Vegas og New York.⁶²

■ I juni 2002 tabte psykiateren Colin Bower, den forhenværende chef for Afdelingen for psykologisk medicin ved Otago universitetet i New Zealand, en appelsag. Han fik en livstidsdom for mordet på sin kone.⁶³

■ I november 2003 blev psykiateren Ivan Zagainov fra Tjekkiet idømt 13 år fængsel for at kvæle en 15-årig kvindelig patient.⁶⁴

Dommer Knud Erik Schmidt, lagde ved afsigelsen af dommen over Bjarne Skovsager vægt på, at "du har haft et tillidsforhold til hele familien, som du systematisk og groft har udnyttet."

VIGTIGE KENDSGERNINGER

I Psykiatriens involvering i retsvæsenet er et kolossalt forfejlet eksperiment, som har haft store samfundsmæssige omkostninger.

2 Psykiatriens indflydelse på vore domstole må fjernes for, at vi kan få genetableret et effektivt retssystem.

3 Resocialisering af kriminelle, så de bliver respekterede og ydende medlemmer af samfundet, kan ikke finde sted, hvis psykiatere og psykologer fortsætter med at underminere begrebet om personligt ansvar.

4 På grund af den fuldstændige mangel på retsdygtighed, har juridiske og lægelige eksperter tilrådt at afskaffe psykiatriske og psykologiske vidneudsagn ved domstolene.

Vores retssystem skal befries for psykiatriens og psykologers påstande om sindssyge i gerningsøjeblikket.

KAPITEL FEM

Genindførelse af retssikkerheden

Da psykiaterne gjorde deres indtog i retsvæsenet og fængslerne, skete det under påskud af, at de forstod mennesket og ikke alene vidste, hvad der fik en person til at handle, som han gjorde, men at de tillige vidste, hvordan hans fremtidige skæbne kunne forbedres. Det var ukorrekt.

Psykiatrien har haft muligheden for at bevise sit eget værd, men har ikke levet op til det. Omkostningerne for samfundet har været meget store, og det drejer sig ikke kun om spildte penge.

Psykiatrien blev fremstillet som en løsning, men blev til et problem.

Det første skridt er at fjerne psykiatriens indflydelse – ved domstolene, i politiet, i fængslerne og på skolerne.

Medfølelse fordrer, at den kriminelle gives mulighed for at indse, hvad han har gjort og tage ansvar for det, og for at reformere sig selv, så han kan blive et bidragende medlem af gruppen og samfundet som helhed. På den måde vil retssystemet gavne både den enkelte og samfundet som helhed.

Psykiatriens forsøg på at udrydde forståelsen af rigtigt og forkert, og derigennem at ødelægge det personlige ansvar ved at fabrikere undskyldninger for de mest åbenlyse forbrydelser, underminerer retssystemet.

Professor Thomas Szasz advarer: "Vi bliver nødt til at genetablere ansvarsbegrebet. Det er blevet forvansket og forstyrret af psykiatrien med indførelsen

af opfattelsen af, at et eller andet skete med én, da man var barn, og derfor er man ikke længere ansvarlig 30 år senere."

Til trods for den psykiatriske ideologis diktat er mennesket ikke blot endnu et hjælpeløst dyr uden vilje eller bevidsthed, som kan manipuleres efter andres forgodtbefindende. Under en hvilken som helst forvirring, han måtte opleve, ved han, at han har modet til at konfrontere og løse sine egne problemer, og han ved, at han er i stand til at skelne mellem rigtigt og forkert. Og under det hele ved han, at det er et forræderi at prøve at overtale ham til at tro andet.

Dr. Margaret Hagen, ph.d. og foredragsholder i psykologi og jura fra Boston Universitet: "Dommere og nævninge – disse mennesker alene – må træffe afgørelser vedrørende sindssyge, kompetence, rehabilitering, forvaring, skader og manglende ev-

"Vi bliver nødt til at genetablere ansvarsbegrebet. Det er blevet forvansket og forstyrret af psykiatrien med indførelsen af opfattelsen af, at et eller andet skete med én, da man var barn, og derfor er man ikke længere ansvarlig 30 år senere."

– Professor Thomas Szasz

ner, uden den svigagtige indblanding fra såkaldte psykologiske og psykiatriske eksperter."

Et demokratisk samfund overdrager netop disse byrder til den gennemsnitlige mand og kvinde og til vore dommere og lovgivere. Det er på tide, at vi opgiver vort forsøg på at lægge byrden over på professionelle men langt fra kompetente beslutningstagere, der ikke er byrden værdig. Det er på tide, at myndighederne smider psykiatere og psykologer ud og tager vore domstole og vort retsvæsen tilbage."⁶⁵

ANBEFALINGER

Anbefalinger

- 1 Allerførst skal det anerkendes, at enhver person er ansvarlig for sine egne handlinger.
- 2 Regeringen og folketingets medlemmer bør ophæve de dele af lovgivningen, der muliggør brug af sindssygebegrebet i forsvarsøjemed, specielt straffelovens § 16, og tilsidesættelse af strafansvar som følge af psykisk inkompetence.
- 3 Dommere, advokater og politifolk skal sørge for, at psykiatrisk bevisførelse holdes ude fra retssalene, og at psykiatere og psykologer mister deres status som "eksperter". Lad dommerne og nævninge afgøre spørgsmål om skyld og straf, sådan som de tidligere gjorde det, før psykiaterne forplumrede opfattelsen af, hvad der er "ret og uret".
- 4 Psykiatere og psykologer skal ophøre med at arbejde som rådgivere eller konsulenter for politiet, fængslerne, og de myndigheder, der tager stilling til rehabilitering. Eftersom psykiatere ikke har nogen videnskabelig basis for deres påstande, så skal de ikke have lov til at være ekspertvidner eller behandle stofmisbrug, kriminel adfærd eller lovovertrædelser, eller at undersøge andre for påstået farlig adfærd.
- 5 Ethvert tilfælde af fysisk beskadigelse, der skyldes psykiatriens brug af elektrochok, kirurgiske indgreb i hjernen eller medicinsk "behandling", skal retsforfølges efter straffeloven ved indførelse af straffebestemmelser for sådan behandling.
- 6 Individer, der er blevet misbrugt af psykiatere, psykologer eller psykoterapeuter bør indgive en klage til politiet over hvert eneste tilfælde af psykiatrisk overgreb, bedrageri, eller anden kriminalitet, de er blevet opmærksom på og sende en kopi til MMK af klagen.

OPGAVEERKLÆRING

MEDBORGERNES MENNESKERETTIGHEDSKOMMISSION (MMK)

undersøger og belyser psykiatriske overtrædelser af menneskerettighederne. Kommissionen arbejder sammen med ligesindede grupper og personer, som deler et fælles mål om at få rensset op inden for det psykiske sundhedsområde. Vi vil fortsætte med det arbejde, indtil psykiatriske overgreb og tvangsmæssig praksis er ophørt, og menneskerettighederne og værdigheden er givet tilbage til alle mennesker.

Dennis Cowan

En undersøger af bedrageri i sundhedsvæsenet

"Jeg ønsker at anerkende Medborgernes Menneskerettighedskommission for deres vedvarende arbejde med at efterforske og afsløre skadelige og bedrageriske aktiviteter inden for det psykiske sundhedsvæsen. MMK's medarbejdere udgør en pligttopfyldende gruppe. Deres ekspertise, udgivelser og rapporter er et redskab for enhver detektiv, der undersøger svindel eller andre strafbare handlinger i det psykiske sundhedsvæsen. MMK's arbejde og materiale gør også brugerne og befolkningen opmærksomme på udbredelsen af svindel i det psykiske sundhedsvæsen, og at også de let kan blive ofre for den.

Advokat Robert Butcher

Vestaustralien, 2004

"Jeg har arbejdet med MMK siden 1980, og jeg kender dem som en gruppe, der er tro mod deres mål. Lovforslag bliver ofte vedtaget uden at have været hørt i samfundet. MMK har ikke ladet det ske

med de love, der vedrører psykiatrien eller området for psykisk sundhed. MMK har skrevet rapporter og forslag til lovreformer vedrørende psykisk sundhed til myndighederne og har gjort offentligheden opmærksom på disse emner. De har sat andre i gang gennem deres effektive anstrengelser for at skabe et bedre, mere retfærdigt og virksomt system."

Chris Brightmore

Fhv. chefkriminalpolitikommissær, London politi, England, 2002

"Jeg er fuldstændigt klar over den ondskab, som skadende eller måske vildledte psykiatere kan påføre andre, hvis deres aktiviteter ikke bliver fulgt nøje. Det er den livsvigtige rolle, som MMK så heroisk udfylder. I maj 2001 havde jeg den store ære og fornøjelse at åbne den sektion af MMK's udstilling i Los Angeles, der handlede om psykiatriens nedbrydning af retssystemet. Efter at have gennemgået udstillingen ... og set, hvad MMK havde opnået, forstår jeg, hvorfor nogle psykiatere betragter denne organisations voksende styrke med betydelig bekymring."

Kontakt:

Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK)

Faksingevej 9A, 2700 Brønshøj

Tlf.: 39 62 90 39 • E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

eller

CCHR International

6616 Sunset Blvd., Los Angeles, California 90028 USA

Tlf. 001 323 467 4242

<http://www.cchr.org>

<http://www.psychcrime.org>

E-mail: humanrights@cchr.org

Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling

Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK), der på engelsk hedder Citizens Commission on Human Rights (CCHR), blev stiftet i 1969 af Scientologi Kirken for at undersøge og afsløre overtrædelser af menneskerettighederne inden for psykiatrien og for at bringe orden i behandlingsområdet for psykiske forstyrrelser. I dag er der flere end 130 afdelinger i mere end 31 lande. MMK's rådgivende komité, der udgøres af kommissionsmedlemmer, omfatter læger, advokater, undervisere, kunstnere, forretningsfolk og repræsentanter for menneskerettighedsgrupper.

Selvom MMK ikke selv tilbyder lægelig eller juridisk assistance, arbejder vi tæt sammen med og støtter læger og lægegeringen. Et af hovedområderne for MMK's arbejde er psykiatriens svindel med brug af subjektive "diagnoser", der mangler ethvert videnskabeligt og lægeligt grundlag, men som bliver brugt til at opnå offentlige bevillinger i milliardstørrelsen. Med de falske diagnoser som undskyldning ordinerer psykiaterne ødelæggende behandlinger, herunder personlighedsændrende medicin der skjuler den berørtes tilgrundliggende

vanskeligheder og dermed forhindrer hans eller hendes helbredelse.

MMK's arbejde skal ses i forlængelse af Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, i særdeleshed de følgende forskrifter, som dagligt krænkes af psykiatere:

Artikel 3: "Enhver har ret til liv, frihed og personlig sikkerhed."

Artikel 5: "Ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling eller straf."

Artikel 7: "Alle er lige for loven og har uden forskelsbehandling af nogen art lige ret til lovens beskyttelse."

Som en følge af psykiatriens falske diagnoser, stigmatiserende etiketter, love, der giver ubesværet adgang til frihedsberøvelser, brutal og personlighedsændrende "behandling", bliver mange tusinder skadet og nægtet deres naturlige menneskerettigheder.

MMK har inspireret og støttet mange hundrede reformer ved at få foretræde for parlamentsudvalg og har selv gennemført offentlige høringer om psykiatriske overgreb, og udført generelle og specielle informationskampagner, ligesom MMK samarbejder med medierne, politiet og offentligt ansatte over hele verden.

Henvendelse (for andre lande venligst kontakt det pågældende landskontor):

AUSTRALIEN

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales 2007
Australien
Tlf.: 00612 9211 4787
Fax: 00612 9211 5543
E-mail:
cchr@iprimus.com.au

BELGIEN

CCHR Belgium
Postbus 55
2800 Mechelen 2
Belgien
Tlf.: 00324 777 12494

CANADA

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Tlf.: 001 416 971 8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

FINLAND

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki
Finland
Tlf.: 00358 9 8594 869

FRANKRIG

Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme – CCDH
(Citizens Commission on Human Rights France)
BP 76
75561 Paris Cedex 12
Frankrig
Tlf.: 00331 4001 0970
Fax: 00331 4001 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

GRÆKENLAND

CCHR Greece
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens
Grækenland

HOLLAND

Citizens Commission on Human Rights Holland (NCRM)
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Tlf./Fax: 003120 4942510
Email: info@ncrm.nl

ISRAEL

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020

61369 Tel Aviv
Israel
Tlf.: 00972 3 5660699
Fax: 00972 3 5663750
E-mail:
cchr_isr@netvision.net.il

ITALIEN

Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani – CCDU
(Citizens Commission on Human Rights Italy)
Viale Monza 1
20125 Milano
Italien
E-mail:
ccdu_italia@hotmail.com

JAPAN

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Tlf./Fax: 0081 3 3576 1741

MEXICO (MONTERREY)

Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos, CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico)
Avda. Madero 1955
Poniente Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos Oficina 735
Monterrey, NL México
Tlf.: 0083 480329
Fax: 0086 758689
E-mail: ccdh@axtel.net

NEPAL

CCHR Nepal
P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu,
Nepal
E-mail:
nepalchr@yahoo.com

NEW ZEALAND

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1
New Zealand
Tlf./Fax: 00649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

NORGE

Medborgernes Menneskerettighets-kommisjon (MMK)
Postboks 8902
Youngstorget
0028 Oslo
Norge
E-mail:
mmknorge@online.no

RUSLAND

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow
Rusland
Tlf.: 007095 518 11 00

SCHWEIZ

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zurich
Postfach 1207
8026 Zurich
Schweiz
Tlf.: 0041 (0)1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

SCHWEIZ (Fransk talende)

Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme – CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Lausanne)
Postale 5773
1002 Lausanne
Schweiz
Tlf.: 0041 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

SCHWEIZ (Italiensk talende)

Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo
(Citizen Commission on Human Rights Ticino)
Casella postale 613
6512 Giubiasco
Switzerland
Tlf.: 0041 76 327 83 79
E-mail: ccdu@ticino.com

SPANIEN

Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos, CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Spain)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid
Spanien

SVERIGE

Kommittén för Mänskliga Rättigheter (KMR)
Box 2
124 21 Stockholm
Sverige
Tlf./fax: 0046 (0)8 83 85 18
E-mail: info.kmr@telia.com

SYDAFRIKA

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Tlf.: 0027 11 622 2908

TAIWAN

CCHR Taiwan

Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail:
Roysu01@hotmail.com

TJEKKIET

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1
Czech Republic
Tlf./Fax: 00420 224 009 156
E-mail:
lidskaprava@cchr.cz

TYSKLAND

Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V. – KVP
(Citizens Commission on Human Rights Germany – National Office)
Amalienstraße 49a
80799 München
Tyskland
Tlf.: 0049 89 273 03 54
Fax: 0049 89 28 98 67 04
E-mail: kvpm@gmx.de

UNGARN

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány
(Citizens Commission on Human Rights Hungary)
Pf. 182
1461 Budapest
Ungarn
Tlf.: 0036 1342 6355
Fax: 0036 1344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

UNITED KINGDOM

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead
West Sussex
RH19 4RB
United Kingdom
Tlf.: 0044 (0)1342 313926
Fax: 0044 (0)1342 325559
E-mail:
humanrights@cchruk.org

ØSTRIG

Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich
(Citizens Commission on Human Rights Austria)
Postfach 130
A-1072 Wien
Østrig
Tlf.: 0043 1 877 02 23
E-mail: info@cchr.at

REFERENCER

Referencer

1. Thomas Szasz, 'Insanity: The Idea and Its Consequences' (John Wiley & Sons, New York, 1990), s. 239.
2. 'Table 4.18 - Arrest Rates (Per 100,000 Inhabitants) For Violent Crimes', Sourcebook of Criminal Justice Statistics 1993, Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice, s. 447; 'Section One—Juvenile vs. Adult, Age-Specific Arrest Rates by Sex, United States - Violent Crime,' Age-Specific Arrest Rates and Race-Specific Arrest Rates for Selected Offenses 1993-2001, Federal Bureau of Investigation, U.S. Department of Justice, nov. 2003, s. 43; 'Table 4.33 - Arrest Rates (Per 100,000 Inhabitants) For Drug Abuse Violations,' Sourcebook of Criminal Justice Statistics 1993, Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice, s. 457; 'Section One—Juvenile vs. Adult, Age-Specific Arrest Rates by Sex, United States - Drug Abuse Violations,' Age-Specific Arrest Rates and Race-Specific Arrest Rates for Selected Offenses 1993-2001, nov. 2003, Federal Bureau of Investigation, U.S. Department of Justice, s. 49.
3. Eli Lehrer, 'Crime Without Punishment,' *The Weekly Standard*, Vol. 007, Issue 22, 27. maj 2002.
4. J.F.O. McAllister, 'A Shock to the System', *TIME Magazine*, 24. nov. 2002.
5. Eli Lehrer, 'Crime Without Punishment', *The Weekly Standard*, Vol. 007, Issue 22, 27. maj 2002.
6. Kasia Malinowska-Sempruch, 'Prisons, the Stage for Dramatic Growth of HIV', *Harm Reduction News*, Vol. 2, Issue 1, s. 5.
7. G. Brock Chisholm, 'The Reestablishment of Peacetime Society: The Responsibility of Psychiatry', William Alanson White Memorial Lectures, Second Series, First Lecture, given on 23. okt. 1945, *Psychiatry: Journal of Biology and Pathology of Interpersonal Relations*, Vol. 9, No. 1, feb. 1946, s. 9.
8. 'An Appreciation of Critique' by Dr. Samuel W. Hamilton, comments on the first and second lectures of G. Brock Chisholm's 'The Reestablishment of Peacetime Society,' *Psychiatry: Journal of Biology and Pathology of Interpersonal Relations*, Vol. 9, No. 1, february 1946, s. 35.
9. Dr.med. John Rawlings Rees, 'Strategic Planning for Mental Health,' *Mental Health*, Vol. 1, No. 4, okt. 1940, s. 103-4
10. Dr.med. Thomas Szasz, 'The Myth of Mental Illness', (Harper & Row, New York, 1974), s. 266-267.
11. Edited by Jeffrey Schaler, 'Szasz Under Fire', (Open Court, Chicago, 2004), s. 201
12. Margaret Hagen, 'Whores of the Court, The Fraud of Psychiatric Testimony and the Rape of American Justice', (HarperCollins, New York, 1997), s. 110.
13. Ralph Adam Fine, 'Escape of the Guilty', (Dodd, Mead & Company, New York, 1986), s. 224-226.
14. *Ibid.*, s. 230.
15. Carol A. Gallo, 'The Insanity of the Insanity Defense,' *The Prosecutor*, Spring 1982, s. 6.
16. Dr.med. Thomas Szasz, 'Psychiatric Expert Testimony—Its Covert Meaning and Social Function', *Psychiatry, Journal for the Study of Interpersonal Processes*, Vol. 20, No. 3, august 1957, 314.
17. *Op. cit.*, Margaret Hagen, s. 165.
18. Dr.med. Benjamin Rush, 'Medical Inquiries and Observations Upon the Diseases of the Mind', (1812), (Macmillan-Hafner Press, New York, 1962).
19. Dr.med. Karl Menninger, 'The Crime of Punishment', (The Viking Press, New York, New York, 1966), s. 120-21.
20. 'Robinson Remembers 30 Years of APA,' *Psychiatric News*, 16. nov. 1979.
21. Dr.med. Thomas S. Szasz, 'The Manufacture of Madness', (Harper & Row, Publishers, New York, Evanston, and London, 1970), s. 227, 317.
22. Website of the Bazelon Center, Internet URL: <http://www.bazelon.org/about/judgebazelon.htm>.
23. Michael McCubbin og David Cohen, 'The Rights of Users of the Mental Health System: The Tight Knot of Power, Law, and Ethics', Presented to the XXIVth International Congress on Law and Mental Health, Toronto, juni 1999.
24. Dr.med. Thomas Szasz, 'Psychiatric Slavery', (Macmillan Publishing, Co, New York, 1977), s. 116-118.
25. Dr.med. Alfred K. Baur, 'Legal Responsibility and Mental Illness,' *Northwestern University Law Review*, Vol. 57, No. 1, mar.-apr. 1962.
26. Alan Abrahamson, 'Menendezes' Therapist Accused of Misconduct', *Los Angeles Times*, 24. juli 1993; 'The Menendez Brothers: The First Trial', Internet URL: <http://www.crimelibrary.com/menendez/menendezfirst.htm>, accessed: 18. aug. 2002; 'The Menendez Brothers: Summer of 1989', Internet address: <http://www.crimelibrary.com/menendez/menendezsummer.htm>; 'The Menendez Brothers: Aftermath', Internet URL: <http://www.crimelibrary.com/menendez/mendezafter.htm>, accessed: 18. aug. 2002; 'Court TV Casefiles: Menendez,' Internet address: <http://www.courtstv.com/casefiles/menendez/summaries/ts15.html>, accessed: 18. aug. 2002; 'CNN - News Briefs - 26. jan 1996', Internet address: <http://www.cnn.com/US/Newsbriefs/9601/01-25/pm.html>, accessed: 18 august 2002; 'The Menendez Brothers: Punishment,' Internet Address: <http://www.crimelibrary.com/menendez/menendezpunish.htm>; 'That Killer Smile,' *Time*, 7. feb. 1994.
27. Dr. Tana Dineen, ph.d., *Manufacturing Victims*, Third Edition, (Robert Davies Multimedia Publishing, Quebec, Canada, 2001), s. 86.
28. *Op. cit.*, Margaret A. Hagen, s. 20.
29. David Brearley, 'Judges Weigh Psychiatric Bias', *The Australian*, 17. jan. 2000.
30. David Faust and Jay Ziskin, 'The Expert Witness in Psychology and Psychiatry', *Science*, Vol. 241, 1. juli 1988, s. 32.
31. George McEvoy, 'Oddfather's Crazy Act Too Good To Be Fake?', *Palm Beach Post*, 12. apr. 2003; Andy Newman, 'Word for Word/Mob Psychology; Analyze This: Vincent Gigante, Not Crazy After All Those Years,' *The New York Times*, 13. apr. 2003.
32. *Op. cit.*, Tana Dineen, s. 155.
33. *Ibid.*, s. 155-156.
34. '133-Year Prison Sentence For Cone,' *Daily Quill*, 11. feb. 1998.
35. *Op. cit.*, Tana Dineen, s. 157.
36. Thomas Szasz, 'Sins of the Fathers, Is Child Molestation a Sickness or a Crime,' *Reason Online*, august 2002, Internet URL: <http://www.reason.com>.
37. Gene Kassebaum, David Ward og Daniel Wilner, 'Prison Treatment and Parole Survival: An Empirical Assessment', (John Wiley & Sons, Inc., New York, 1971), s. 57, 59, 285 og 287.
38. D.G. Workman og D.G. Cunningham, 'Effects of Psychotropic Drugs on Aggression in A Prison Setting,' *Canadian Family Physician*, nov. 1975, s. 63-66.
39. Robert Whitaker, *Mad in America: Bad Science, Bad Medicine, and the Enduring Mistreatment of the Mentally Ill*, (Perseus Publishing, New York, 2002), s. 186.
40. *Ibid.*, s. 188.
41. Anna Maria Daderman, 'Flunitrazepam and Violence—Psychiatric and Legal Issues,' Department of Clinical Neuroscience, Occupational Therapy and Elderly Care, Research Division of Forensic Psychiatry, Karolinska Institute, Sverige 2000, s. 43.
42. Charles Medawar, 'Antidepressants Hooked on the Happy Drug,' *What Doctors Don't Tell You*, Vol. 8., No.11, marts 1998, s. 3.
43. *Op. cit.*, Robert Whitaker, s. 182, 186.
44. 'The Effectiveness of Correctional Treatment—A Survey of Treatment Evaluation Studies,' *Praeger Special Studies*, 1975.
45. Transcribering af dom afsagt af Honourable Associate Chief Justice Olfphant, Winnipeg, Manitoba, Her Majesty the Queen and Robert Bliss Arthurson Accused, 7. okt. 1994.
46. Joseph J. Coccozza og Henry J. Steadman, 'The Failure of Psychiatric Predictions of Dangerousness: Clear and Convincing Evidence,' *Rutgers Law Review*, Vol. 29, No. 5, Late Summer 1976, s. 1099.
- 47a. *Op. cit.*, Margaret Hagen, 165, citing Terrence W. Campbell, 'Challenging Psychologists and Psychiatrists as Witnesses,' *Michigan Bar Journal*, jan. 1994.
- 47b. www.berlingske.dk, af Jakob Weiss, 'Kriminelle sindslidende på fri fod', 20. juli 2004.
48. *Op. cit.*, Coccozza and Steadman, s. 1099-1100.
49. 'Diet Mulls Fat of Mentally Ill Criminals,' *The Japan Times*, 8. juni 2002.
50. Kelly Patricia O'Meara, 'Has Psychiatry Gone Psycho?', *Insight*, 26 apr., 1999, s. 17.
51. Kenneth S. Pope, 'Sex Between Therapists and Clients,' *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender*, (Academic Press, okt. 2001).
52. Dr.med. Paul E Garfinkel, et. al., 'Boundary Violations and Personality Traits Among Psychiatrists', *Canadian Journal of Psychiatry*, Vol. 42, No. 7, 1997, s. 758-763.
53. Dr. Raj Persaud, 'Sorry Honey, I Did the Shrink,' *Sunday Times*, (United Kingdom), 28. mar. 1999.
54. Marianne Funk, 'Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term,' *Deseret News*, (Utah), 12. juni 1993; 'Ex-Psychologist Charged with Rape Says He's 'Smear Campaign' Victim,' *Salt Lake Tribune*, 12. feb. 1993.
55. Nick North, 'Doc Gets Eight Years for Sex Attacks on Patients', *Daily Record*, Scotland, 11. dec. 2002; 'Court Increases Psychiatrist's Rape Sentence,' *The Independent*, (United Kingdom), 29. juli 2003.
56. Melvyn Howe, 'Jail for Sex Case Psychiatrist,' *Press Association*, 4. juli 2002.
57. 'Psykolog idømt seks års fængsel for seksuelt overgreb', *URBAN*, 25. juli 2002
58. Interview with New York State Dept. of Law, Medicaid Fraud Control Unit, 15. dec. 1995, regarding 1995 health care fraud convictions in 1995 and 1992 report, 'Special Prosecutor Arrests Westchester Psychiatrist—NY State Employee—In \$8200 Medicaid fraud,' 'Special Prosecutor For Medicaid Fraud Control News release, 6. feb. 1992; Gilbert Geis, ph.d., et. al., 'Fraud and Abuse of Government Medical Benefit Programs by Psychiatrists,' *Am. J. Psychiatry*, 142:2, feb. 1998, s. 231.
59. Dean E. Murphy, 'S. Africa's Affluent Criminals,' *Los Angeles Times*, 8. juli. 1998.
60. Rex Bowman, 'Psychiatrist Gets House Arrest', *Richmond Times-Dispatch*, 9. apr. 1999.
61. 'Strafbefehl gegen Mainzer Klinikdirektor,' *Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung*, (Tyskland), 12. nov. 2000.
62. Melissa Leong, 'Doctor Ordered to Jail for Fraud', *The Toronto Star*, 7. aug. 2002; Jane Gadd, 'Therapist Cheats OHIP with Imaginary Patients,' *Globe and Mail*, 12. sept. 2000.
63. 'Bouwer Loses Murder Appeal,' *The Press*, (New Zealand), 25. juni 2002.
64. 'Detsky lekar? Zruda! Zavrazdil dite!' *Blesk*, (Czech Republic), 13. nov. 2003.
65. *Op. cit.*, Margaret A. Hagen, s. 313.

MMK SKABER OFFENTLIG OPMÆRKSOMHED

Information er en vigtig del af ethvert initiativ, der sigter på at stoppe samfundets forfald. MMK tager dette ansvar meget alvorligt. Ved hjælp af informationsmateriale på Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdelings (CCHR) hjemmeside, og gennem udgivelser som bøger, hæfter, blade, mv., bliver flere og flere patienter, pårørende, fagfolk,

DEN VIRKELIGE KRISE-i dagens psykiatri

Rapport med anbefalinger vedrørende den manglende videnskabelige faglighed og resultater i det psykiatriske behandlingssystem

OMFATTENDE SVINDEL-Korruption i det psykiatriske sundhedsvæsen

Rapport med anbefalinger vedrørende et usundt monopol på det psykiske sundhedsområde

PSYKIATRISK UREDELIGHED-Hvordan lægevidenskaben undergraves

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens indflydelse i sundhedsvæsenet

PSEUDOVIDENSKAB-Psykiatriens diagnoser

Rapport med anbefalinger vedrørende den manglende videnskabelige faglighed i psykiatriske diagnoser

SKIZOFRENI-Psykiatriens "sygdom" scorer kassen

Rapport med anbefalinger vedrørende de psykiatriske påstande om alvorlige psykiske forstyrrelser

DEN BRUTALE VIRKELIGHED-Farlig psykiatrisk "behandling"

Rapport med anbefalinger vedrørende den destruktive brug af elektrochok og psykokirurgi

SEXMISBRUG I PSYKIATRIEN-Overgreb mod kvinder og børn

En rapport om sexmisbrug af kvinder og børn inden for det psykiatriske og psykologiske behandlingssystem og anbefalinger til løsning af problemet

TVANGSFIKSERING OG DØD-Psykiatriens "terapeutiske" overfald

Rapport med anbefalinger vedrørende den voldsomme og skadelige brug af fastholdelser og fikseringer på psykiatriske afdelinger

PSYKIATRI-gør verden afhængig af stoffer

Rapport med anbefalinger vedrørende den psykiatri, som er skaber af vore dages stofmisbrugskrise

REHABILITERINGSSVINDEL?-Psykiatriens lægemiddelmisbrug

Rapport med anbefalinger vedrørende metadon og andre katastrofale ringe psykiatriske "rehabiliterings"-programmer for stofmisbrugere

lovgivere og utallige andre gjort opmærksomme på sandheden om psykiatrien, og at der kan og bør gøres noget effektivt ved det.

MMK's hæfter, der udgives på 15 sprog, påviser psykiatriens medvirken til udbredelse af racisme og destruktive indflydelse på undervisningssektoren, retsvæsenet, narcoafvænnings, og i forhold til kvinder, samfundsmoralen, de ældre, religion, kunst og mange andre områder. Følgende rapporter er udgivet

BØRN PUSHES PÅ NER VEMEDICIN-Psykiatrien ødelægger liv

Rapport med anbefalinger vedrørende uvidenskabelige psykiatriske diagnoser og tvungen medicinering af børn og unge

UNGDOMMEN SKADES-Psykiatrien nedbryder de unges sind

Rapport med anbefalinger om skadelige psykologiske undersøgelser, vurderinger og programmer i undervisningssektoren

SAMFUNDET ØDELÆGGES-Psykiatriens tvungne "omsorg"

Rapport med anbefalinger vedrørende den fejlslagne distriktpsykiatri og andre psykiatriske tvangsforanstaltningsprogrammer

KUNSTNERE SKADES-Psykiatri ødelægger kreativiteten

Rapport med anbefalinger om psykiatriens negative indflydelse på kunstnere og samfundet

OVERGREB PÅ TROEN PÅ GUD-Psykiatrien mod religion

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens indflydelse på tro og religion

UNDERMINERING AF RETSSYSTEMET-Psykiatrien forvansker lovgivningen

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens og psykologiens indflydelse på retsvæsen og kriminalforsorg

KRÆNKELSEN AF DE ÆLDRE-Chokerende programmer for den psykiske sundhed

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriske overgreb indenfor ældreomsorgen

KAOS OG TERROR-Et produkt af psykiatrien?

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriske metoder og behandleres rolle i den internationale terrorisme

RACISME SKABES-Psykiatriens rolle

Rapport med anbefalinger vedrørende uvidenskabelige programmer og hadkampagner bag racemæssige konflikter og folkekræb

MEDBORGERNES MENNESKERETTIGHEDSKOMMISSION En international vagthund for det psykiatriske sundhedsvæsen

ADVARSEL: Ingen bør ophøre med at tage nogen som helst form for psykiatrisk medicin uden at rådføre sig med og få assistance fra en kompetent læge, der ikke er psykiater.

Denne udgivelse blev muliggjort ved en bevilling fra the International Association of Scientologists.

Et offentligt servicebudskab fra
Medborgernes Menneskerettighedskommission®

FOTO: Cover: Don Mason/Corbis; 9: Bettman/Corbis; 9 nedre: Bettman/Corbis;
10: LA Daily News/Corbis; 13: Reuters/Corbis; 17: Richard Cummins/Corbis.

*Da psykiaterne gjorde deres
indtog i retsvæsenet og fængslerne,
skete det under påskud af, at de
forstod mennesket og ikke alene vidste,
hvad der fik en person til at handle,
som ham gjorde, men at de tillige
vidste, hvordan hans fremtidige
skæbne kunne forbedres. Det var
ukorrekt. Psykiatrien har fået
chancen for at bevise dit værd.
Eksperimentet har været
en fiasko.*